

Yuttu Beni

– AuBaDe) · 13 Mart 2021

Aslında yoktum
Saatlerdir koltukta öylece kalmıştım
Bedenim nede ağırdı
Çakılı kalmışken yukarı gözlerim
Bir an düşündüm bir yolmuydu tavandaki
Bu günün dünden ne farkı vardı
Valizimi hatırladım yıllanmışta olsa
Hiçbirşey almak istemiyordum aslında

Dönüyorum şimdi viraneme doğru
Bırakıyorum burda hayatın cilvesini
Hatırlanmasın ah bile kalmasın
İsteksiz ve kederliyim yinede
Ne bulacağım bilmem gittiğim yerde

Gidiyorum gönlümde duya, duya,
Ürkütücü yitme duygusu gibi
Diri değilim çünkü aynaya baktım
Algılama duygusu yuttu beni
Ey gençliğin coşkun pınarı
Çağlıyormusun kurudunmu

Şimdi öylesi beni götüren yollara bakıyorum
Hızlandıkça sağım solum yeşil ve mavi
Çizgiler şeklinde kayıp gidiyor ömrümden
Hayat devam ediyormuydu bilmiyorum
İçime çöken her neyse duyarsız hissiz
bir halde
Ve kimseler yok bana yol gösterecek.
Tek başıma neyi arayabilirim
Oysa ne zaman iki çift laf edecek olsa
Bazılarının ağızı kurşun döküyor
Biri ıslık çalıyor, biri homurdanıyor biri inliyor,
Biri varki parmağını sallıyor
Neyin hesabını yapıyorsa

İnsan alnına, şakağına, gözüne emirler yağıdırıyor
Yaşadığımızı sanıyoruz

Nihayet büyük sessizliğe kavuştum
Serce dolu ağaçlarımızı düşünüyorum
Bağımız his düğümlerinin kavisindeydi
İki kar düşüşünün arkasında
Babam Kırlangıçların iki göç zamanını bilirdi
Hayat o zamanlar bir sıra ışık ve oyuncaktı
Avuç dolusu bir özgürlüktü
Evimiz hikmetin gölgesini beslerdi
Kardeşim her uykudan sonra güzelleşirdi
Annem kıyamazdı uyandırmaya.

İşte çıkıyor araba dolana dolana tepeleri
Sanki gökyüzüne doğru
Doğunun merdivenleri gibi
İçimde sevincin s si yok
Paslı kilidi açamaycağım biliyorum
Kırıp gireceğim yalnızlığa
Tavandan yağmur damlaları düşecek
Tozlanmış küflü birkaç yatak yorgan
Kimsesiz bir köye bakacağım camdan....

Mustafa Yaman
10 mart 2021